

Parròquies de L'Escala, Viladamat, Empúries

ANY LII – NÚMERO 2.700.
DIUMENGE, 20 AGOST 2017.

JESÚS ÉS DE TOTS.

Una dona pagana pren la iniciativa d'acudir a Jesús, encara que no pertany al poble jueu. És una mare angoixada que viu patint amb una filla «maltractada per un dimoni». Surt a l'encontre de Jesús cridant: «*Senyor, fill de David, tingues pietat de mi*».

La primera reacció de Jesús és inesperada. Ni tan sols s'atura per escoltar-la. Encara no ha arribat l'hora de portar la Bona Notícia de Déu als pagans. Com que la dona insisteix, Jesús justifica la seva actuació: «*Únicament he estat enviat a les ovelles perdudes de la casa d'Israel*».

La dona no es fa enrere. Superarà totes les dificultats i resistències. En un gest audaç es prostra davant Jesús, deté la seva marxa i, de genolls, amb un cor humil, però ferma, li dirigeix un sol prec: «*Senyor, ajuda'm*».

La resposta de Jesús és insòlita. Encara que en aquesta època els jueus deien amb tota naturalitat «gossos» als pagans, les seves paraules resulten ofensives a les nostres oïdes: «*No està bé de prendre el pa dels fills i tirar-lo als gossos*». Reprintent la seva imatge de manera intel·ligent, la dona s'atreveix de terra estant a corregir Jesús: «*És veritat, Senyor, però també els gossos mengen les engrunes que cauen de la taula dels seus amos*».

La seva fe és admirable. Segur que a la taula del Pare es poden alimentar tots: els fills d'Israel i també els «gossos» pagans. Jesús sembla pensar només en les «ovelles perdudes» d'Israel, però també ella és una «ovella perduda». L'Enviat de Déu no pot ser només dels jueus. Ha de ser de tots i per a tots.

Jesús es rendeix davant la fe de la dona. La seva resposta ens revela la seva humilitat i la seva grandesa: «*Dona, és gran la teva fe. Que es faci tal com tu vols*». Aquesta dona està descobrint a Jesús que la misericòrdia de Déu no exclou ningú. El Pare bo està per sobre de les barreres ètniques i religioses que tracem els humans.

Jesús reconeix la dona com a creient, tot i que viu en una religió pagana. Fins i tot troba en ella una «fe gran», no la fe petita dels seus deixebles, als quals recrimina més d'una vegada com «homes de poca fe». Qualsevol ésser humà pot acudir a Jesús amb confiança. Ell sap reconèixer la seva fe, encara que visqui fora de l'Església. Tots podran trobar en ell un Amic i un Mestre de vida.

Els cristians hem d'alegrar-nos que Jesús segueixi atraient avui tantes persones que viuen fora de l'Església. Jesús és més gran que totes les nostres institucions. Ell segueix fent molt de bé, fins i tot a aquells que s'han allunyat de les nostres comunitats cristianes.

José Antonio Pagola.

☪ ☪ ☪ ☪ ☪ ☪ ☪ ☪ ☪ ☪ ☪ ☪ ☪ ☪ ☪ ☪

ESGLÉSIA PARROQUIAL DE L'ESCALA:

Oberta de 9 a 1 del migdia (9 a 13) i de 6 a 2/4 de 9 del vespre.

HORARIS DESPATX INTERPARROQUIAL de l'Escala, Viladamat i S. Martí d'Empúries:

Divendres de 5 a 8 de la tarda.

☪ ☪ ☪ ☪ ☪ ☪ ☪ ☪ ☪ ☪ ☪ ☪ ☪ ☪ ☪ ☪

**Horari
Celebracions**

Missa: L'Escala: DISSABTES I VIGÍLIES: A les 8 del vespre.

DIUMENGES i FESTES: **L'Escala:** A 2/4 de 12 del migdia.

Viladamat: A 3/4 de 10 del matí.

Empúries: A 3/4 de 1 del migdia.

DIES FEINERS: **L'Escala,** a les 8 del vespre, celebració en absència de prevere.

ROSARI: Tots els dies feiners a 2/4 de 8 del vespre.

☪ ☪ ☪ ☪ ☪ ☪ ☪ ☪ ☪ ☪ ☪ ☪ ☪ ☪ ☪ ☪

PREGAREM: INTENCIÓ DE LA SETMANA: PREGUEM per les víctimes dels atemptats terroristes del nostre país i per totes les víctimes de qualsevol forma de violència i terrorisme. Que la nostra pregària i la nostra acció ens portin a ser persones que apartin del seu cor, de les seves paraules i dels seus gestos la violència, que construïm comunitats acollidores, pacificadores, no violentes.

PARRÒQUIA DE L'ESCALA. **Dimecres, 23 d'agost:** A les 8 del vespre, per Cecilio GALLEGO GARCIA, primer aniversari. **Dissabte, dia 26 d'agost:** A les 8 del vespre, per Magdalena BALLESTA, aniversari; per Agustí FORNÉ SUBIRATS; per Josep GARRIDO NEGRA, aniversari. **Diumenge, dia 27 d'agost:** A 2/4 de 12 del migdia, per la comunitat parroquial.

PARRÒQUIA DE VILADAMAT. **Diumenge, 27 d'agost:** A 3/4 de 10 del matí, pels difunts de la família PLA COLL.

PARRÒQUIA D'EMPÚRIES. **Diumenge, dia 27 d'agost:** A 3/4 de 1 del migdia, per la comunitat parroquial.

☪ ☪ ☪ ☪ ☪ ☪ ☪ ☪ ☪ ☪ ☪ ☪ ☪ ☪ ☪ ☪

HAN MORT I HEM PREGAT PER ELLS:

PARRÒQUIA DE L'ESCALA:

Olavo Felipe FERREIRA GOMES CASTRO, de 34 anys.

Learco GUERRA, de 86 anys.

Maria TORRENT LLUELLAS, de 83 anys.

DESCANSIN EN PAU.

☪ ☪ ☪ ☪ ☪ ☪ ☪ ☪ ☪ ☪ ☪ ☪ ☪ ☪ ☪ ☪

“EL QUE EM FA A MI NO ÉS EL QUE TINC, EL QUE EM FA ÉS EL QUE SÓC, EL QUE ESTIMO, LES RAONS DE LA MEVA VIDA... EL QUE DONO ÉS EL QUE EM FA, NO EL QUE TINC. COM MÉS DONO, MÉS TINC PERQUÈ SÓC MÉS. COM MÉS TINC I DONO MENYS, TINC MENYS PERQUÈ SÓC MENYS...”

Després d'escoltar-lo amb atenció intento fer-li veure la dificultat per seguir aquest comportament enmig d'un món on els missatges consumistes ens envaeixen pertot arreu. Són paraules que em semblen plenes de sentit quan les escoltes en aquest ambient [al Brasil], però que em sonen utòpiques si m'imagino a Barcelona.

“JO NO VULL DIR QUE TOTHOM SIGUI FRARE. EL QUE PASSA ÉS QUE LA GENT ACTUA COM SI DIGUÉS JO NO SÓC JO, SÓC LES MEVES COSES. ÉS EL CONTRARI DEL QUE DEIA ORTEGA Y GASSET: JO SÓC JO I LA MEVA CIRCUMSTÀNCIA. PER ALGUNS PRIMER SÓN LES SEVES COSES I DESPRÉS ELLS. JO SÓC NOMÉS UN PENJA-ROBES DE COSES... EM SEMBLA QUE LA HUMANITAT S'ESTÀ FRIVOLITZANT MOLT. EL CONSUMISME CONSUMEIX LA DIGNITAT HUMANA.”

Francesc Escribano, *Descalç sobre terra vermella. Vida del bisbe Pere Casaldàliga* (Barcelona: Edicions 62, 2001).

☪ ☪ ☪ ☪ ☪ ☪ ☪ ☪ ☪ ☪ ☪ ☪ ☪ ☪ ☪ ☪